

Buradan kuzeye, Keşmir bölgesine giderken Himalaya dağlarının batı uçlarındaki zorlu yolculuğun nereye varacağını kestiremiyorum. Göller ve nehirlerle kaplı Srinagar'a varınca, her fotoğrafçının objektifini çevirmek isteyeceği bir cennete kavuşuyorum. Burada, Nagin Gölü'ndeki "New Mavis" adlı tekne pansiyonda kaldığım üç gün boyunca shikara adı verilen sandallarla göl ve nehir safarilerine çıkıyorum. Doğanın tüm bonkörlüğü ortada. Kuşlar, lotus çiçekleri, balıklar...

Güneye, Rajasthan eyaletine inince Hindistan'ın en turistik ve en özgün bölgeleri rotamı oluşturuyor. Jaipur'da bir bisikletli taksi (cycle

rickshaw) 2 dolara şehir turu yapıyor. Binalarının rengi nedeni ile "Pembe Şehir" adı verilen Jaipur'daki Maymunlar Tapınağı tüm kirliliğine rağmen enfes fotoğraf kareleri oluşturuyor. Tapınak taşları üzerinde koştuğu maymunlar, ortalıkta yatan inek, keçi ve köpekler, havada uçan kartallar doğal bir sirk yaratıyor. Jaipur'dan Pushkar'a geçtiğimde kutsal sayılan bir **gölün etrafındaki tapınakların üzerinden batan güneşi nefesimi tutarak izliyorum**. Buradan Johdpur'a geçtiğimde kalenin üzerinden şehri izlerken "Mavi Şehir" isminin haklı olduğunu görüyorum. Sıradaki şehir Udaipur ise Rajasthan eyaletinin en romantik şehri sayılıyor. Raja sarayları ve göldeki binaların armonisi bunu açıklıyor. Eyaletteki son durağım Jaisalmer ise çöl kenarına kurulmuş bir "Altın Kent". **Kum taşını dantel gibi işleyerek**

yapılmış şehirdeki ara sokakların güzel Asya mimarisi fotoğraflarına ortam sağlıyor. Jaisalmer'den uzun bir tren ve otobüs yolculuğu sonrası 24 saatte Agra'ya varıyorum. Dünyaca ünlü Taj Mahal'in bulunduğu Agra'da çokca mermer dükkanları bulunuyor. Taj Mahal'deki büyüleyici mermer işçiliğini görünce bu dükkanlardan hediyelikler almak akıllıca oluyor. Taj Mahal akşam güneşi ile dans ederken, Moğol kralının genç yaşta ölen karısının aşkına inşa ettirdiği bu mucizevi yapı peri masalı gibi düşünülüyor.

Agra'dan Baranasi'ye trenle gitmek 15 saat sürüyor. Kutsal nehir Ganj kıyısındaki otelde sabaha karşı, yandaki tapıktan yükselen ayın sesleri ile uyanıyorum. Nehir kıyısındaki merdivenlere toplanan Hindular dua edip kutsal nehirlerinde yıkanarak günahlarından arınıyorlar. Pek çok yoga okulunun bulunduğu bu şehre manevi nedenlerle gelen binlerce batılı turist olduğu söyleniyor. Nehirdeki tekne turunda ölümlerin yakıldığı yeri de görüyorum. Külleri nehre bırakılan çiçeklerle akıntıya kapılıyor. Hindu inancına göre ruhları yeniden doğma zincirinden çıkıp tanrı katına ulaşıyor.

Varanasi'den Delhi'ye döndüğümde bir gece daha Paharganj'da kalıyorum. Emirates ile dönüş yoluna, İstanbul uçağına bindiğimde Hindistan'daki fotoğraf avımın doldurduğu film çantamı bir hazine gibi yanımdan ayırıyorum.

Kerem Saltuk, Bombay

Ortaçağ'da Avrupalılar Asya'dan gelen gezginlerin anlattıklarını ve çizdikleri resimleri büyük bir hayranlıkla izlerdi. Günümüzde Asya'nın gizemlerine yolculuk yapmak sanıldığından kolay.

Emirates havayollarının uçuş sponsorluğu ile Delhi'ye varınca Eylül ayının son haftasında havanın halen bu kadar sıcak olmasına şaşıyorum. Bir milyar nüfuslu ülkenin başkentinde, çarşı semti Paharganj'da bir otele yerleştikten sonra fotoğraf makinemi kaptığım gibi sokağa iniyorum. Rengarenk elbiseli insanlar, karnaval havası taşıyan dükkanlar, külüstür motorlu araçların dumanını bastıran tütsü kokuları arasında ilk şoku yaşıyorum. Dilenciler, hinduizm ile yaşama felsefesini kurmuş Hint fakirleri çevrede dolaşıyor ve turistlerden 'Bahşiş' diyerek para istiyorlar. Yüzlerinde bu ülkedeki yaşamın tüm zorlukları yazılı. Dramatik portre fotoğrafı çekmek isteyenler için her biri gönüllü ve çok ucuz modeller. Şehrin tarihi yönlerini, **Moğol mimarisinin benzersiz anıtlarını görmek için günü birlik 5 dolara kiraladığım "Autorickshaw" (üç tekerli, motogazi taksi) çılgın trafik içerisinde seri hareketlerle gidiyor**. Kimi meydanlarda filler ve develer arasından geçiyoruz. Eski Delhi'deki caminin çevresi ve Red Fort (Kırmızı Kale) içerisinde fotoğraf çekmeye doyamıyorum.

Delhi'den 8 saatlik otobüs yolculuğu ile Sihlerin dini merkezi Amritsar'a geçince aynı coşkuyu Altın Tapınak'ta yaşıyorum.

